

České vydání

Právní předpisy

Svazek 47
27. listopadu 2004

Obsah	I Akty, jejichž zveřejnění je povinné	
	★ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2028/2004 ze dne 16. listopadu 2004, kterým se mění nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství	1
	Nařízení Komise (ES) č. 2029/2004 ze dne 26. listopadu 2004 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny	8
	II Akty, jejichž zveřejnění není povinné	
	Komise	
	2004/800/ES:	
	★ Rozhodnutí Komise ze dne 30. března 2004 o režimu státní podpory prováděném Itálií, který se týká naléhavých opatření na podporu zaměstnanosti (oznámeno pod číslem dokumentu K(2004) 930) ⁽¹⁾	10
	2004/801/ES:	
	★ Rozhodnutí smíšeného výboru ES-Švýcarsko č. 1/2004 ze dne 28. dubna 2004, kterým se mění protokol 3 dohody, který se týká pojmu „původní produkty“ a metod správní spolupráce	17
	2004/802/ES:	
	★ Rozhodnutí smíšeného výboru EU-Švýcarsko č. 1/2004 ze dne 30. dubna 2004, kterým se mění příloha III (vzájemné uznávání odborné kvalifikace) Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob	18
	1. listopadu 2004 – EUR-Lex – nová verze! (Pokračování na vnitřní straně zadní obálky)	

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ RADY (ES, EURATOM) č. 2028/2004

ze dne 16. listopadu 2004,

kterým se mění nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 279 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 183 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2000/597/ES, Euratom ze dne 29. září 2000 o systému vlastních zdrojů Společenství⁽¹⁾, a zejména na čl. 8 odst. 2 uvedeného rozhodnutí,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Účetního dvora⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská rada na zasedání v Berlíně v březnu 1999 vydala řadu závěrů o systému vlastních zdrojů Společenství, které vedly k přijetí rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom.

(2) Podle čl. 2 odst. 3 a čl. 10 odst. 2 písm. c) rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom by procentní částka, kterou si členské státy ponechávají jako náklady na výběr, měla být stanovena ve výši 25 % z částek uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) uvedeného rozhodnutí stanovených po 31. prosinci 2000, kromě částek, které měly být poskytnuty Společenství do 28. února 2001 v souladu s právními předpisy Společenství o vlastních zdrojích a u kterých by se měla nadále použít sazba 10 %.

(3) Evropská rada v Berlíně rozhodla, že při rozdělení finanční zátěže, kterou nesou ostatní členské státy za účelem opravy rozpočtových nevyvážeností ve prospěch Spojeného království, by se podíl Německa, Nizozemska, Rakouska a Švédska měl upravit tak, aby jejich finanční příspěvek byl omezen na jednu čtvrtinu jejich běžného příspěvku.

(4) V souladu s Amsterodamskou smlouvou a protokoly 4 a 5 připojenými k této smlouvě se Dánsko, Spojené království a Irsko nemusí účastnit opatření uvedených v hlavě IV Smlouvy o ES, a kromě správních nákladů nejsou tedy povinny podílet se na finančních nákladech vyplývajících z přijatých opatření. Z tohoto důvodu se na ně může vztahovat úprava vlastních zdrojů uhrazených za každý rok neúčasti.

(5) Vzhledem k tomu, že členské státy mají stejnou povinnost hradit úroky v případě prodlení s připsáním vlastních zdrojů na účty a že v současné době se objevují potíže se stanovením použitelných úrokových sazeb, což v praxi vede k obtížně odůvodnitelným rozdílům mezi sazbami, které oznamují členské státy účastníci se hospodářské a měnové unie, je třeba standardizovat pro tyto státy referenční sazbu na základě sazby, již používá Evropská centrální banka pro své refinanční operace a která je srovnatelná se sazbami navrhovanými jako referenční sazby pro členské státy mimo eurozónu.

(6) Účelem systému dvojího účetnictví zavedeného v roce 1989 bylo oddělení vybraných nároků od dosud neuhrazených nároků. Tento systém splnil své cíle pouze částečně, pokud jde o mechanismus používaný k ověření správnosti položek zvláštního účtu. Kontroly Evropského účetního dvora a Komise ukázaly, že ve vedení zvláštního účtu se pravidelně opakují určité anomálie, které znemožňují, aby tento účet odrážel skutečný stav vybírání. Zvláštní účet je zejména třeba očistit od částek, jejichž vybrání je na konci daného období nepravděpodobné a jejichž ponechání zkrsluje zůstatek. Kromě toho členskými státy nebudou z hlediska efektivity nákladů již vznikat v souvislosti se sledováním těchto částek správní náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 253, 7.10.2000, s. 42.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 26. února 2004 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. C 318, 30.12.2003, s. 1.

- (7) Komise by měla jednat v úzké spolupráci s členskými státy. Zejména by měla mít možnost sdělit dotyčnému členskému státu své připomínky.
- (8) Vzhledem k nezbytnosti nalézt dočasné řešení určitých administrativních potíží je třeba stanovit některá přechodná ustanovení.
- (9) Na základě žádosti Účetního dvora a s cílem zajistit, aby zvláštní účet lépe odrážel skutečný stav rozpočtu, by měly členské státy poskytovat Komisi spolu s posledním čtvrtletním výkazem za daný rozpočtový rok také odhad celkové částky nároků vedených na zvláštním účtu na konci každého rozpočtového roku, jejichž vybrání je nepravděpodobné.
- (10) Podle čl. 2 odst. 7 rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom se pro účely uvedeného rozhodnutí hrubým národním produktem rozumí hrubý národní důchod za rok v tržních cenách, stanovený Komisí při použití ESA 95 v souladu s nařízením Rady (ES) č. 2223/96 ze dne 25. června 1996 o Evropském systému národních a regionálních účtů ve Společenství⁽¹⁾. Kromě toho nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1287/2003⁽²⁾ stanoví pravidla pro harmonizaci hrubého národního důchodu v tržních cenách.
- (11) V souladu s rozhodnutím Rady 2000/597/ES, Euratom provede Komise do 1. ledna 2006 souhrnnou revizi systému vlastních zdrojů. Nové návrhy Komise vypracované na základě této revize by se měly zejména týkat čl. 2 odst. 3 a článků 4 a 5 uvedeného rozhodnutí.
- (12) Nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000⁽³⁾ by proto mělo být změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000 se mění takto:

1. V názvu a v člancích 1, 2 a 5:
 - a) se slova „rozhodnutí 94/728/ES, Euratom“ nahrazují slovy „rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom“;
 - b) v článku 1 se k novému odkazu na rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom připojuje tato poznámka pod čarou: „(*) Úř. věst. L 130, 31.5.2000, s. 1.“

2. V článku 6:

a) v odstavci 3 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) Zdroje z DPH a dodatečný zdroj se však s přihlédnutím k účinku, který má na tyto zdroje oprava poskytovaná Spojenému království z důvodu rozpočtových nevyvážeností, zapisují na účty uvedené v písmenu a) takto:

— vždy první pracovní den každého měsíce se zapíše jedna dvanáctina podle čl. 10 odst. 3,

— zůstatky zmíněné v čl. 10 odst. 4 a 7 a opravné položky zmíněné v čl. 10 odst. 6 a 8 se zapisují jednou ročně, s výjimkou zvláštních opravných položek uvedených v čl. 10 odst. 6 první odrážce, které se zapisují na účty v první pracovní den měsíce následujícího po měsíci, v němž bylo dosaženo dohody mezi daným členským státem a Komisí.“;

b) v odst. 4 písm. b) se doplňuje nová věta, která zní:

„Spolu s posledním čtvrtletním výkazem za daný rozpočtový rok předloží členské státy odhad celkové částky nároků vedených na zvláštním účtu k 31. prosinci daného rozpočtového roku, jejichž vybrání je nepravděpodobné.“

3. Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

Po 31. prosinci třetího roku následujícího po daném rozpočtovém roce již nelze provádět žádné další opravy částky měsíčních výkazů předložených členskými státy podle čl. 6 odst. 4 písm. a) za daný rozpočtový rok, s výjimkou bodů, na které buď Komise, nebo daný členský stát upozorní ještě před tímto dnem.“

4. V článku 9:

a) za odstavec 1 se vkládá nový odstavec, který zní:

„1a. Členské státy nebo orgány určené členskými státy předají Komisi vhodným způsobem, nejlépe elektronickou cestou, výpis z účtu jako doklad připsání vlastních zdrojů na účet, zpravidla v den připsání, nejpozději však do tří pracovních dnů.“;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 310, 30.11.1996. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1267/2003 (Úř. věst. L 180, 18.7.2003, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 181, 19.7.2003, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 130, 31.5.2000, s. 1.

b) odstavec 2 se nahrazuje se tímto:

„2. Připsané částky jsou vedeny v eurech v souladu s finančním nařízením (*) o souhrnném rozpočtu Evropských společenství a s prováděcími pravidly k němu.

(*) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1).“

5. V článku 10:

a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Po odečtení nákladů spojených s vybíráním vlastních zdrojů podle čl. 2 odst. 3 a čl. 10 odst. 2 písm. c) rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom ze dne 29. září 2000 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (*) se vlastní zdroje uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) zmíněného rozhodnutí připisují na příslušné účty nejpozději v první pracovní den po 19. dni druhého měsíce následujícího po měsíci, v němž byl nárok stanoven podle článku 2 tohoto nařízení.

(*) Úř. věst. L 253, 7.10.2000, s. 42.“

b) v odstavci 3 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„3. Zdroje z DPH a dodatečný zdroj se s přihlédnutím k účinku, který má na tyto zdroje oprava poskytovaná Spojenému království z důvodu rozpočtových nevyvážeností, s výjimkou rezervy na úvěry a záruky za úvěry a rezervy na pomoc při mimořádných událostech, připisují na příslušné účty v první pracovní den každého měsíce v částkách rovnajících se jedné dvanáctině odpovídajících celkových částek v rozpočtu, přepočtených na národní měny za použití směnných kursů platných posledního dne, kdy jsou směnné kursy vyhlášovány, kalendářního roku předcházejícího danému rozpočtovému roku, jak byly zveřejněny v řadě C Úředního věstníku Evropské unie.

Pro zvláštní potřeby vyplácení ze záruční sekce EZOF podle nařízení (EHS) č. 1765/92 a v závislosti na finanční situaci Společenství může Komise vyzvat členské státy, aby v prvním čtvrtletí rozpočtového roku zaúčtovaly v předstihu o jeden nebo dva měsíce jednu dvanáctinu nebo určitý zlomek jedné dvanáctiny

částek určených v rozpočtu na tento účel, které pocházejí ze zdrojů z DPH nebo z dodatečného zdroje, s přihlédnutím k účinku, který má na tyto zdroje oprava poskytovaná Spojenému království z důvodu rozpočtových nevyvážeností, avšak s výjimkou vlastních zdrojů sloužících k pokrytí rezervy na záruky za úvěry a rezervy na pomoc při mimořádných událostech.“

c) v odstavci 3 se šestý pododstavec nahrazuje tímto:

„Částky týkající se měnové rezervy EZOF uvedené v článku 6 rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom, rezervy na úvěry a záruky za úvěry a rezervy na pomoc při mimořádných událostech, vytvořené rozhodnutím 94/729/ES (*), se zaúčtují v první pracovní den měsíce následujícího po měsíci, v němž byl rozpočet zatížen daným výdajem, a jen do výše uvedeného výdaje, je-li zatížení rozpočtu provedeno před 16. dnem v měsíci. V opačném případě se zaúčtování provede v první pracovní den druhého měsíce po zatížení rozpočtu daným výdajem.

(*) Rozhodnutí zrušené a nahrazené nařízením (ES) č. 2040/2000 (Úř. věst. L 244, 29.9.2000, s. 27).“

d) v odst. 3 sedmém pododstavci se slova „od článku 6 finančního nařízení ze dne 21. prosince 1977 o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (dále jen „finanční nařízení“)“ nahrazují slovy „od článku 8 finančního nařízení“;

e) v odstavci 3 se devátý, desátý, jedenáctý a dvanáctý pododstavec nahrazují tímto:

„Každá změna jednotné sazby pro zdroje z DPH, sazby pro dodatečný zdroj a opravy poskytované Spojenému království z důvodu rozpočtových nevyvážeností a jejího financování podle článků 4 a 5 rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom vyžaduje konečné přijetí opravného rozpočtu a v jeho důsledku je nutné znovu upravit dvanáctiny, jež byly zaúčtovány od počátku rozpočtového roku.

Tyto úpravy se provedou při zaúčtování první částky po konečném přijetí opravného rozpočtu, je-li přijat před 16. dnem v měsíci. V opačném případě se provedou při zaúčtování druhé částky po konečném přijetí opravného rozpočtu. Odchylně od článku 8 finančního nařízení se tyto opravné položky zapisují na účty rozpočtového roku, pro něž byl opravný rozpočet přijat.

Dvanáctiny pro zaúčtování částky za měsíc leden každého rozpočtového roku se vypočítávají na základě částek uvedených v návrhu rozpočtu zmíněném v čl. 272 odst. 3 Smlouvy o ES a v čl. 177 odst. 3 Smlouvy o ESAE a přepočtených na národní měny členských států za použití směnných kursů platných prvního dne, kdy jsou směnné kursy vyhlášovány, po 15. prosinci kalendářního roku předcházejícího danému rozpočtovému roku; úprava se provede při zaúčtování částky za následující měsíc.

Není-li do začátku rozpočtového roku rozpočet s konečnou platností přijat, zaúčtují členské státy první pracovní den každého měsíce, včetně ledna, jednu dvanáctinu částky zdrojů z DPH a z dodatečného zdroje, s přihlédnutím k účinku, který má na tyto zdroje oprava poskytovaná Spojenému království z důvodu rozpočtových nevyvážeností, zaúčtovaných v posledním rozpočtu, který byl přijat s konečnou platností; úprava se provede ke dni prvního odvodu vlastních zdrojů po konečném přijetí rozpočtu, je-li přijat před 16. dnem v měsíci. V opačném případě se provede ke dni, kdy má být zaúčtována druhá částka po konečném přijetí rozpočtu.“;

f) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Každý členský stát je podle ročního výkazu, v němž je uveden základ pro výpočet zdrojů z DPH podle čl. 7 odst. 1 nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89, zatížen částkou vypočtenou na základě údajů obsažených v uvedeném výkazu uplatněním jednotné sazby přijaté pro předchozí rozpočtový rok, a zároveň se mu připíše k dobru dvanáct plateb provedených během daného rozpočtového roku. Nicméně základ každého členského státu pro výpočet vlastních zdrojů z DPH, na který se uplatní zmíněná jednotná sazba, nesmí překročit procentní hodnoty jeho HNP stanovené v čl. 2 odst. 1 rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom a zmíněné v první větě odstavce 7 tohoto článku. Komise vypočte zůstatek a sdělí jej členským státům včas, aby jej v první prosincový pracovní den téhož roku mohly zapsat na účet uvedený v čl. 9 odst. 1 tohoto nařízení.“;

g) odstavec 5 se zrušuje;

h) v odstavci 6 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„6. V případě jakýchkoli oprav základu pro výpočet vlastních zdrojů z DPH podle čl. 9 odst. 1 nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89 se u každého dotčeného členského státu, jehož základ nepřesahuje s ohledem

na tyto opravy procentní hodnoty stanovené v čl. 2 odst. 1 písm. c) a čl. 10 odst. 2 písm. b) rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom ... “ (zbývající část beze změny);

i) v odst. 6 druhém pododstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Také změny HNP zmíněné v odstavci 8 tohoto článku vyžadují úpravu zůstatku každého členského státu, jehož základ je s ohledem na tyto opravy limitován procentními hodnotami stanovenými v čl. 2 odst. 1 písm. c) a čl. 10 odst. 2 písm. b) rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom.“;

j) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„10. V souladu s čl. 2 odst. 7 rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom se pro účely tohoto rozhodnutí hrubým národním produktem rozumí hrubý národní důchod za rok v tržních cenách, definovaný v nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1287/2003 ze dne 15. července 2003 o harmonizaci hrubého národního důchodu v tržních cenách (*).

(*) Úř. věst. L 181, 19.7.2003, s. 1.“;

6. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 10a

1. Pokud se podle Amsterodamské smlouvy a jejích protokolů 4 a 5 některý členský stát neúčastní financování určité akce nebo politiky Unie, má nárok na to, aby částka, kterou uhradil jako vlastní zdroje na každý rozpočtový rok neúčasti, byla upravena na základě výpočtu podle odstavce 2. Tato úprava se provádí pouze jednou a v případě následné změny výše HNP je konečná.

2. Komise vypočítá úpravu během roku následujícího po dotčeném rozpočtovém roce a současně stanoví zůstatky HNP podle článku 10 tohoto nařízení.

Výpočet se provede na základě těchto údajů za daný rozpočtový rok:

— údajů o agregovaném HNP v tržních cenách a o jeho složkách,

— údajů o rozpočtovém objemu operativních výdajů odpovídajících danému opatření nebo politice.

Úprava se vypočítá tak, že se celková částka daných výdajů, kromě výdajů financovaných zúčastněnými třetími zeměmi, vynásobí procentní hodnotou, kterou v poměru k HNP všech členských států představuje HNP členského státu, který má na úpravu nárok. Úpravu financují zúčastněné členské státy podle stupnice stanovené tak, že jejich HNP se vydělí HNP všech zúčastněných členských států. Pro účely výpočtu úpravy se převod částek mezi národní měnou a eurem provádí za použití směnného kursu platného posledního dne, kdy jsou směnné kursy vyhlášovány, kalendářního roku předcházejícího danému rozpočtovému roku.

V případě následné změny výše HNP se neprovádí žádná další revize této úpravy.

3. Komise sdělí členským státům částku úpravy včas, aby ji v první prosincový pracovní den mohly zapsat na účet uvedený v čl. 9 odst. 1 tohoto nařízení.“

7. Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

1. V případě jakéhokoli zpoždění v připsování částek na účet uvedený v čl. 9 odst. 1 zaplatí dotyčný členský stát úroky.

2. V případě členských států, které se účastní hospodářské a měnové unie, se úroková sazba rovná sazbě zveřejněné v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*, kterou Evropská centrální banka používala pro své refinanční operace prvního dne měsíce splatnosti, zvýšenou o dva procentní body.

Tato úroková sazba se zvyšuje o 0,25 procentního bodu za každý měsíc prodlení. Takto zvýšená sazba se použije na celou dobu prodlení.

3. V případě členských států, které se neúčastní hospodářské a měnové unie, se sazba rovná sazbě, kterou centrální banky používaly prvního dne daného měsíce pro své hlavní refinanční operace, zvýšené o dva procentní body, nebo v případě členských států, u nichž sazba centrální banky není k dispozici, se uvedená sazba rovná nejvíce rovnocenné sazbě používané prvního dne daného měsíce na peněžním trhu dotyčných členských států zvýšené o dva procentní body. Tato úroková sazba se zvyšuje o 0,25 procentního bodu za každý měsíc prodlení. Takto zvýšená sazba se použije na celou dobu prodlení.

4. Na úhradu úroků uvedených v odstavci 1 se obdobně použije čl. 9 odst. 2 a 3.“

8. V článku 12 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Členské státy nebo subjekt, který určí podle čl. 9 odst. 1, provádějí platební příkazy Komise co nejrychleji, nejpozději do pěti pracovních dnů od jejich obdržení, a vhodným způsobem, nejlépe elektronickou cestou, zasílají Komisi výpis z účtu nejpozději do tří pracovních dnů od provedení každé transakce. Nicméně v případě převodů peněžních prostředků provádějí členské státy platební příkazy ve lhůtě požadované Komisí.“

9. Hlava V se zrušuje.

10. Nadpis hlavy IV se nahrazuje tímto:

„Prováděcí pravidla k článku 7 rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom“.

11. Článek 15 se nahrazuje tímto:

„Článek 15

Pro účely článku 7 rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom se zůstatek daného rozpočtového roku vypočte jako rozdíl mezi

— veškerými příjmy vybranými v souvislosti s daným rozpočtovým rokem

a

— souhrnem plateb provedených z rozpočtových položek pro daný rozpočtový rok zvýšeným o rozpočtové položky pro týž rozpočtový rok přenesené podle článku 9 finančního nařízení. Tento rozdíl se zvýší nebo sníží jednak o čistou výši rozpočtových položek přenesených z předchozích rozpočtových roků, jež byly zrušeny, a jednak, odchylně od čl. 5 odst. 1 finančního nařízení, o

— platby provedené nad rámec časově nerozlišených rozpočtových položek přenesených z předchozích rozpočtových roků podle čl. 9 odst. 1 a 4 finančního nařízení v důsledku změn směnných kursů eura

a

— zůstatku vyplývajícího z kursových zisků a ztrát v průběhu daného rozpočtového roku.“

12. V článku 16 se druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„2. Případné závažnější rozdíly oproti původním odhadům mohou vyžadovat úpravu předběžného návrhu rozpočtu na následující rozpočtový rok nebo přijetí opravného rozpočtu na běžný rozpočtový rok.“

13. V článku 17:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy nejsou povinny poskytnout Komisi částky odpovídající stanoveným nárokům, které nemohou být vybrány

a) z důvodu vyšší moci nebo

b) z jiných důvodů, které jim nemohou být přičítány.

Částky stanovených nároků prohlásí za částky, které nelze vybrat, rozhodnutím příslušný správní orgán, který tuto skutečnost zjistí.

Částky stanovených nároků se považují za částky, které nelze vybrat, nejpozději po uplynutí pěti let ode dne, kdy byla částka stanovena podle článku 2, nebo v případě správního nebo soudního odvolání ode dne vydání, oznámení nebo vyhlášení konečného rozhodnutí.

V případě částečné úhrady nebo částečných úhrad se maximální pětileté období počítá ode dne provedení poslední platby, pokud jí není dluh uhrazen.

Částky, jejichž vybrání bylo prohlášeno nebo je považováno za nemožné, se s konečnou platností odepíší ze zvláštního účtu uvedeného v čl. 6 odst. 3 písm. b). Vykáží se v příloze čtvrtletního výkazu uvedeného v čl. 6 odst. 4 písm. b) a případně ve čtvrtletním výkazu uvedeném v čl. 6 odst. 5.“

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„3. Do tří měsíců od správního rozhodnutí uvedeného v odstavci 2 nebo ve lhůtách uvedených v tomto odstavci předají členské státy Komisi informace o případech použití odstavce 2, pokud je částka dotyčných stanovených nároků vyšší než 50 000 EUR.

Tento časový rámec mohou členské státy prodloužit až o tři roky v případě stanovených nároků, jejichž vybrání bylo prohlášeno nebo je považováno za nemožné před 1. červencem 2006.

Tato zpráva, vyhotovená na tiskopise, který připraví Komise po konzultaci s výborem uvedeným v článku 20, musí obsahovat veškeré údaje nezbytné pro posouzení důvodů uvedených v odst. 2 písm. a) a b), které dotyčnému členskému státu znemožnily poskytnout dotyčné částky, a opatření, která v daném případě nebo daných případech členský stát přijal k zajištění vybrání částek.

4. Komise může do šesti měsíců od obdržení zprávy uvedené v odstavci 3 sdělit danému členskému státu své připomínky.

Pokud Komise považuje za nezbytné vyžádat si doplňující informace, počítá se šestiměsíční lhůta ode dne obdržení požadovaných doplňujících informací.“

c) dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 5 a nahrazuje se tímto:

„5. Členské státy prostřednictvím výročních zpráv informují Komisi o průběhu a výsledcích svých kontrol a o celkových údajích a zásadních otázkách týkajících se nejdůležitějších obtíží vyplývajících z uplatňování tohoto nařízení, a zejména o sporných záležitostech. Zprávy podají Komisi do 1. března roku následujícího po daném rozpočtovém roce. Souhrnná zpráva o oznámeních členských států podle tohoto článku je součástí zprávy Komise uvedené v čl. 280 odst. 5 Smlouvy. Komise po konzultaci s výborem uvedeným v článku 20 vypracuje zprávu a řádně odůvodněné změny této zprávy. Případně též stanoví přiměřené prováděcí lhůty.“

14. V čl. 18 odst. 1 se slova „rozhodnutí 94/728/ES, Euratom“ nahrazují slovy „rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom“.

15. V čl. 21 odst. 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) kontrol a šetření stanovených v čl. 18 odst. 2 a 3.“

16. Vkládá se nová hlava, která zní:

„HLAVA IX

Přechodná ustanovení

Článek 21a

Sazba stanovená v článku 11 tohoto nařízení se nadále použije pro výpočet úroku z prodlení v případě, kdy den splatnosti nastane před koncem měsíce, v němž vstoupí v platnost nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2028/2004 ze dne 16. listopadu 2004, kterým se mění nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000, kterým se provádí rozhodnutí

94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (*).

(*) Úř. věst. L 352, 27.11.2004, s. 1.“

17. Dosavadní hlava IX se označuje jako hlava X.

Článek 2

Ostatní ustanovení nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000 zůstávají v platnosti, pokud je toto nařízení výslovně nemění.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. listopadu 2004.

Za Radu
G. ZALM
předseda

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 2029/2004**ze dne 26. listopadu 2004****o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 3223/94 ze dne 21. prosince 1994 o prováděcích pravidlech k dovoznímu režimu pro ovoce a zeleninu⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 3223/94 v souladu s výsledky mnohostranných obchodních jednání Uruguayského kola vymezilo kritéria, na základě kterých Komise stanovuje standardní dovozní hodnoty pro dovoz ze třetích zemí týkající se produktů a období uvedených v příloze.

- (2) Při uplatňování výše uvedených kritérií je třeba stanovit standardní dovozní hodnoty ve výších uvedených v příloze tohoto nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Standardní dovozní hodnoty uvedené v článku 4 nařízení (ES) č. 3223/94 se stanoví v souladu s přílohou.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 27. listopadu 2004.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. listopadu 2004.

Za Komisi

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

generální ředitelství pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 337, 24.12.1994, s. 66. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1947/2002 (Úř. věst. L 299, 1.11.2002, s. 17).

PŘÍLOHA

nařízení Komise ze dne 26. listopadu 2004 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)		
Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Standardní dovozní hodnota
0702 00 00	052	79,5
	070	81,3
	204	102,1
	999	87,6
0707 00 05	052	97,5
	204	32,5
	999	65,0
0709 90 70	052	91,0
	204	69,6
	999	80,3
0805 20 10	052	59,1
	204	49,4
	999	54,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	72,8
	624	96,7
	999	84,8
0805 50 10	052	48,8
	388	41,4
	528	25,5
	999	38,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	90,5
	388	139,3
	400	81,2
	404	82,3
	720	66,0
	800	194,0
	999	108,9
0808 20 50	052	120,9
	400	96,5
	720	50,8
	999	89,4

(¹) Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 2081/2003 (Úř. věst. L 313, 28.11.2003, s. 11). Kód „999“ znamená „jiná země původu“.

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 30. března 2004

o režimu státní podpory prováděném Itálií, který se týká naléhavých opatření na podporu zaměstnanosti

(oznámeno pod číslem dokumentu K(2004) 930)

(Pouze italské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2004/800/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

lhůty, italské orgány dodaly další informace v dopise s datem 20. května 2003.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté co byly zúčastněné strany vyzvány k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(3) V dopise s datem 16. října 2003 Komise informovala Itálii, že se rozhodla zahájit řízení ve smyslu čl. 88 odst. 2 Smlouvy ohledně režimu podpory. Rozhodnutí Komise zahájit řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* (2). Komise vyzvala ostatní zúčastněné strany, aby podaly své připomínky k tomuto opatření, ale žádné takovéto připomínky neobdržela.

(4) Itálie podala své připomínky v dopise s datem 22. prosince 2003. Komise požádala o další informace v dopise s datem 19. ledna 2004, na který italské orgány odpověděly dopisem z 11. února 2004.

1. ŘÍZENÍ

(1) V dopise ze dne 12. února 2003 (jenž je zaevidován jako příchozí dopis č. A/31217 ze 14. února 2003) italské orgány oznámily v souladu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES režim podpory zavádějící naléhavá opatření na podporu zaměstnanosti. Toto opatření vstoupilo v platnost ještě předtím, než jej Komise schválila, a tudíž bylo evidováno jako nezákonné pomocné opatření pod číslem NN 7/03.

(2) V dopise z 12. března 2003 Komise požádala o další informace. Poté, co Komise přijala žádost o prodloužení

2. POPIS PODPORY

(5) Cílem režimu podpory je zachovat pracovní místa v podnicích s finančními potížemi, které podléhají zvláštnímu správnímu řízení (*amministrazione straordinaria*) a které mají více než 1 000 zaměstnanců.

(6) Tato podpora má právní základ ve výnosu č. 23 ze 14. února 2003, který byl změněn na zákon č. 81 ze dne 17. dubna 2003.

(1) Úř. věst. C 308, 18.12.2003, s. 5.

(2) Viz poznámka pod čarou č. 1.

(7) Podpora je poskytována subjektům, které podniky s výše uvedenými charakteristikami odkoupí (podniky s nejméně 1 000 zaměstnanci, které mají finanční potíže a jsou ve zvláštní správě).

(8) Subjekt, který takový podnik odkoupí, získává nárok na finanční podporu, vztahující se na personál odkupovaného podniku, a to až do maximálního počtu 550 zaměstnanců. Za každého převedeného zaměstnance obdrží kupující subjekt:

— měsíční příspěvek ve výši 50 % zvláštní kompenzace, na kterou by měl zaměstnanec nárok v případě propuštění v rámci optimalizačního programu mobility pracovních sil (tzv. *collocamento in mobilità*);

— snížení příspěvků na sociální pojištění, které musí zaměstnavatel platit v prvních 18 měsících; toto se bude vztahovat na pracovníky, kteří v nové firmě procházejí rekvalifikačním programem.

Výhody, včetně výše uvedených, jsou stejné jako ty, které plynou na základě zákona č. 223/1991 zaměstnavatelům, kteří zaměstnají pracovníky propuštěné v rámci optimalizačního programu mobility pracovních sil, tedy pracovníky, jejichž zaměstnanecký poměr byl ukončen z důvodu strukturální krize a kteří splňují stanovené požadavky.

Na základě oznámeného režimu se takové výhody poskytují pro maximální počet 550 zaměstnanců kupujícím subjektům, které se zavázají zaměstnat pracovníky koupeného podniku nebo pracovníky, na které se nevztahuje optimalizační program mobility pracovních sil.

Zmíněné výhody jsou poskytovány maximálně pro 550 zaměstnanců, převedených do jiného podniku, za předpokladu, že jsou splněny dvě podmínky: (i) převedení zaměstnanců musí být zastřešeno kolektivní smlouvou uzavřenou s Ministerstvem práce do 30. dubna 2003 a (ii) kupující i kupovaná firma nesmí mít stejného vlastníka a nesmí mezi nimi existovat žádný vztah spojení nebo kontroly.

(9) Režim podpory se vztahuje na transakce, u nichž bylo převedení pracovníků schváleno formou kolektivní smlouvy uzavřené s Ministerstvem práce do 30. dubna 2003. Na rok 2003 byl pro tyto účely vyčleněn rozpočet ve výši 9,5 miliónů eur.

3. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

(10) Komise přijala rozhodnutí zahájit formální vyšetřování podle čl. 88 odst. 2, neboť došla k názoru, že toto opatření má charakter státní podpory, jak ji definuje článek 87 odst. 1 Smlouvy o ES. Na toto opatření se tedy vztahuje zákaz státní podpory a mohlo by být považováno za slučitelné s principy společného trhu pouze tehdy, kdyby splňovalo některou z výjimek stanovených ve Smlouvě.

(11) Vzhledem ke skutečnosti, že cílem tohoto opatření je zachovat pracovní příležitosti, a že zahrnuje rovněž odkup podniků, které mají potíže, Komise zvažovala, zda by tato podpora nebyla přijatelná podle obecných zásad Společenství pro poskytování státní podpory pro záchranu a restrukturalizaci podniků, které mají potíže („obecné zásady Společenství pro poskytování státní podpory pro záchranu a restrukturalizaci“) ⁽¹⁾, nebo podle nařízení Komise (ES) č. 2204/2002 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory zaměstnanosti („nařízení ES č. 2204/2002“) ⁽²⁾ a nebo podle obecných zásad pro státní regionální podporu ⁽³⁾. Komise vyjádřila pochybnosti o slučitelnosti podpory s principy společného trhu podle kteréhokoli z výše uvedených předpisů.

(12) Komise měla pochybnosti, zda toto opatření představuje režim podpory všeobecné skupině příjemců, nebo zda se naopak jedná o opatření zaměřené pouze na úzkou skupinu velmi konkrétně vymezených příjemců podpory (tento výnos byl přijat 14. února 2003, a termínem pro koupi podniku a obdržení souhlasu ministerstva pro převedení zaměstnanců byl stanoven 30. duben 2003).

(13) Komise kromě toho prohlásila, že pokud Itálie zamýšlela toto opatření jako jednotlivý případ restrukturalizační pomoci jedné firmě, která se dostala do potíží, měla jej jako takové i oznámit. Pak by bylo nutno upřesnit, zda firma, která se dostala do potíží, skutečně tuto podporu obdržela. Součástí takového oznámení by navíc musel být restrukturalizační plán, který by měl podnik opět učinit životaschopným, za splnění všech podmínek vytyčených ve výše uvedených obecných zásadách pro poskytování státní podpory pro záchranu a restrukturalizaci.

4. PŘIPOMÍNKY PODANÉ ITÁLIÍ

(14) Itálie zaslala své připomínky v dopise s datem 22. prosince 2003. Italské orgány prohlásily, že za celou dobu fungování režimu podpory byla v souladu s přijatým režimem prodána pouze jedna firma, jmenovitě *Ocean SpA*, adresou Verolanuova, Brescia, kterou koupila společnost *Brandt Italia SpA*. Podle italských orgánů získala *Brandt Italia* firmu *Ocean SpA* za tržní cenu a nebyla v rámci tohoto režimu žádným způsobem přímo ekonomicky zvýhodněna.

(15) Italské orgány rovněž prohlásily:

— že zkoumané opatření nebylo uplatněno v konkrétních oblastech a netýká se konkrétních příjemců podpory;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 288, 9.10.1999.

⁽²⁾ Úř. věst. L 337, 13.12.2002.

⁽³⁾ Úř. věst. C 74, 10.3.1998.

— že pokud ho Komise nepovažuje za všeobecné opatření, měla by dojít k závěru, že toto opatření nemá vliv na hospodářskou soutěž, neboť jeho cílem je revitalizovat výrobní činnost v podnicích, které se dostaly do potíží a zachovat pracovní místa;

— že tento režim podpory je v souladu se obecnými zásadami pro poskytování státní podpory pro záchranu a restrukturalizaci, neboť nezvyšuje výrobní kapacitu, ale je zaměřen na obnovení ekonomické a finanční životaschopnosti podniků a zachování pracovních míst.

- (16) V dopise s datem 11. února 2004 Itálie naznačila, že v rámci tohoto režimu poskytla společnosti *Brandt Italia* v této době částku 3 197 982,20 eur, a že poskytování finanční podpory začalo v březnu 2003.

5. POSOUZENÍ PODPORY

5.1. Existence podpory

- (17) Aby bylo možno adekvátně posoudit, zda opatření představuje podporu spadající pod čl. 87 odst. 1 Smlouvy, je třeba určit, zda zvýhodňuje jen určité podniky, zda je poskytována ze státních zdrojů, zda narušuje hospodářskou soutěž a zda může ovlivnit obchod mezi členskými státy.

- (18) První podmínkou pro použití čl. 87 odst. 1 je, že opatření zvýhodňuje určité podniky. Je tudíž nutno se přesvědčit, zda díky opatření získávají příjemci ekonomickou výhodu, kterou by za normálních tržních podmínek neměli, nebo zda je toto opatření zprošťuje finančních povinností, které by za normálních okolností museli zahrnout do svých rozpočtů, a zda je tato výhoda poskytována jen určitým podnikům.

Zkoumaný režim spočívá v udělování příspěvků a úlev od sociálního pojištění těm subjektům, které odkoupí podniky s finančními potížemi a ve zvláštní správě a které mají 1 000 a více zaměstnanců. To představuje ekonomickou výhodu pro kupující subjekt, který obdrží nevratný příspěvek na každého převedeného pracovníka a navíc nemusí po dobu 18 měsíců platit za tyto zaměstnance sociální pojištění.

Komise bere v potaz skutečnost, že opatření může představovat ekonomickou výhodu rovněž pro podnik ve zvláštní správě. Výběr oprávněného příjemce podpory

bude záviset na řadě faktorů, které italské orgány podrobně neobjasnily: zda z podniku, který má finanční potíže, vznikne koncern, zda je koupě provedena pomocí převzetí aktiv či akciového podílu, zda je kupující subjekt jasně oddělen od společnosti s finančními potížemi, způsob stanovení kupní ceny atd.

Komise se domnívá, že uvedený režim přináší ekonomickou výhodu konkrétní skupině příjemců podpory, konkrétně:

— subjektu kupujícímu podnik, který má finanční problémy, je ve zvláštní správě, má alespoň 1 000 zaměstnanců, a kde kupující subjekt do 30. dubna 2003 uzavřel kolektivní smlouvu s Ministerstvem práce, která schvaluje převedení zaměstnanců a/nebo

— prodávané firmě, která má finanční potíže, je ve zvláštní správě a má alespoň 1 000 zaměstnanců.

Komise je tudíž toho názoru, že toto opatření není opatřením všeobecným, ale naopak přináší ekonomickou výhodu konkrétním podnikům tím, že jim snižuje náklady a posiluje jejich finanční pozici v porovnání s konkurencí, která z těchto opatření těžit nemůže. Tento poznatek potvrzuje fakt, že opatření bylo uplatněno pouze v jednom případě.

- (19) Druhou podmínkou pro uplatnění čl. 87 odst. 1 je, že podpora musí být poskytována ze státních prostředků. Použití státních prostředků je v tomto případě dáno skutečností, že opatření je financováno nevratnou půjčkou z veřejného fondu a prominutím části sociálního pojištění ze strany státu.

- (20) Třetí a čtvrtá podmínka pro uplatnění čl. 87 odst. 1 Smlouvy spočívají v tom, že opatření nesmí narušit či hrozit narušením hospodářské soutěže a ovlivnit obchod mezi členskými státy. Zkoumaný režim hrozí narušením hospodářské soutěže, neboť posiluje finanční postavení některých podniků na úkor jejich konkurence. Nebezpečí narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu je zvláště velké v případech, kdy příjemci podpory konkurují výrobkům z jiných členských států, a to i když podniky-příjemci své výrobky nevyvázejí. Přestože totiž nevyvázejí vlastní výrobky, představuje poskytovaná podpora ekonomickou výhodu na domácím trhu, neboť podniky z jiných členských států mají menší možnost uspět na tomto trhu se svými výrobky⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 13. července 1988, věc 102/87.

- (21) Na zkoumané opatření se tudíž vztahuje všeobecný zákaz podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy, a lze jej považovat za slučitelné s principy společného trhu pouze tehdy, pokud splňuje některou z výjimek uvedených ve Smlouvě.

5.2. Oprávněnost poskytované podpory

- (22) Vzhledem k tomu, že opatření představuje státní podporu, Komise s politováním konstatuje, že italské orgány nesplnily svou povinnost vyplývající z čl. 88 odst. 3 Smlouvy a uvedly opatření v platnost ještě předtím, než jej Komise schválila.

5.3. Posouzení slučitelnosti podpory

- (23) Poté, co Komise dospěla k závěru, že opatření představuje státní podporu spadající pod čl. 87 odst. 1 Smlouvy, zvážila, zda by mohla být slučitelná s principy společného trhu podle čl. 87 odst. 2 a 3.

- (24) Komise zastává názor, že podpora nesplňuje kritéria pro vynětí podle čl. 87 odst. 2 Smlouvy, neboť se nejedná o podporu sociální povahy podle čl. 87 odst. 2 písm. a) ani o podporu určenou k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi podle čl. 87 odst. 2 písm. b), a nespadá ani pod čl. 87 odst. 2 písm. c). Výjimky uvedené v čl. 87 odst. 3 písm. b) a d) samozřejmě také nelze použít.

- (25) S odkazem na čl. 87 odst. 3 písm. a) a c), Komise definovala svou politiku ohledně určitých kategorií podpor, které jsou z předpisů a obecných zásad vyňaty. Cílem zkoumané podpory je záchrana pracovních míst a prodej podniků, které se dostaly do potíží a může tedy spadat do působnosti kteréhokoli ze tří uvedených aktů sekundární legislativy. Komise tudíž prozkoumala slučitelnost poskytované podpory z pohledu obecných zásad pro poskytování státní podpory pro záchranu a restrukturalizaci, vycházejících z nařízení (ES) č. 2204/2002, a konečně z pohledu obecných zásad pro státní regionální podporu. V každém z těchto případů se však potvrdily pochybnosti Komise o slučitelnosti tohoto režimu podpory se zásadami společného trhu.

5.4. Posouzení podle obecných zásad o pomoci a restrukturalizaci

- (26) Oznamovaný režim se vztahuje na prodej podniků, které mají finanční potíže. Italské orgány tudíž argumentují tím, že by měl být posuzován podle obecných zásad pro poskytování státní podpory pro záchranu a restrukturalizaci. Komise zvážila, zda je možno režim podpory podle těchto obecných zásad posuzovat.

Obecné zásady pro poskytování státní podpory pro záchranu a restrukturalizaci dovolují:

- podpory pro záchranu a restrukturalizaci, které budou Komisi individuálně oznámeny; podpora se vztahuje na všechny typy podniků, bez ohledu na jejich velikost;
- režimy podpory pro záchranu a restrukturalizaci pouze pro malé a střední podniky.

Italské orgány oznámily zavedení režimu podpory pro všechny typy podniků, bez ohledu na jejich velikost. Avšak vzhledem k tomu, že je tento režim zaměřen na prodej podniků s více než 1 000 zaměstnanci, je zjevné, že se bude vesměs jednat o velké podniky⁽¹⁾. Ve své současné podobě tedy tento režim nelze považovat za slučitelný s principy společného trhu, na základě obecných zásad pro poskytování státní podpory pro záchranu a restrukturalizaci.

- (27) Vyšetřování bylo zahájeno na základě rozhodnutí, v němž Komise tvrdí, že pokud Itálie považovala toto opatření za individuální restrukturalizační podporu jednomu podniku, který se dostal do potíží, pak jej měla jako takové i oznámit. Pak by bylo nutno upřesnit, zda byl podnik v nesnázích skutečným příjemcem podpory. Takovéto oznámení by muselo být podloženo restrukturalizačním plánem, směřujícím k obnově životaschopnosti podniku, a muselo by splnit všechny podmínky uvedené v obecných zásadách pro poskytování státní podpory pro záchranu a restrukturalizaci.
- (28) Italské orgány naznačily, že ve skutečnosti došlo v průběhu celého režimu k prodeji pouze jednoho podniku. Přesto stále popisovaly opatření jako režim podpory a neposkytly Komisi žádné informace, na jejichž základě by mohla kvalifikovat toto opatření coby individuální oznámení o restrukturalizační pomoci jednotlivé firmě v nesnázích. Komise tudíž nemůže posuzovat případ prodeje společnosti *Ocean SpA* firmě *Brandt Italia SpA* individuálně.

5.5. Posouzení podle nařízení ES č. 2204/2002

- (29) Cílem oznamovaného režimu podpory bylo zachovat pracovní místa. Kromě obecných zásad pro poskytování státní podpory pro záchranu a restrukturalizaci italské orgány rovněž odkazovaly na nařízení ES č. 2204/2002. V tomto ohledu italské orgány soudí, že:

⁽¹⁾ Stran prodeje společnosti *Ocean SpA* firmě *Brandt Italia*, italské orgány neposkytly žádné informace ohledně velikosti kupující společnosti *Brandt Italia*. Odkupovaná společnost, *Ocean SpA*, měla více než 1 000 zaměstnanců.

- oznámené opatření by mělo být považováno za „obecné opatření na podporu zaměstnanosti, které nenarušuje nebo nemůže narušit hospodářskou soutěž zvýhodněním určitých podniků nebo určitých odvětví výroby“ (bod odůvodnění č. 6 nařízení ES č. 2204/2002), neboť je všeobecné a abstraktní a vztahuje se na všechny podniky s více než 1 000 zaměstnanci, které jsou ve zvláštní správě a prodávají se;
- režim přináší stejné výhody jako režim zaměřený na mobilitu propuštěných pracovních sil (*Cassa integrazione, guadagni straordinari*), který nikdy nebyl považován za státní podporu;
- pokud by opatření mělo být vnímáno jako státní podpora, muselo by být definováno jako režim na podporu vytváření pracovních míst. Čl. 4 odst. 4 písm. c) nařízení ES č. 2204/2002 výslovně stanoví, že „na nově vytvořených pracovních místech mohou být zaměstnáni jen noví pracovníci, kteří buď nikdy nebyli zaměstnáni nebo své předchozí zaměstnání ztratili nebo je ztrácejí“. Zkoumané opatření se týká posledního z těchto případů.
- (30) Pokud jde o první bod, Komise se domnívá, že toto opatření není opatřením všeobecným z důvodů uvedených v tomto rozhodnutí v části týkající se existence podpory.
- (31) Co se týká druhého bodu, opatření nijak nemění režimy propouštění pracovníků, například zvláštní fond pro případy propouštění pracovníků (*Cassa integrazione straordinaria*) nebo program mobility propuštěných pracovníků. Je to dočasné opatření, vytvořené pro specifickou situaci, a vztahuje se pouze na transakce prováděné během jednoho tříměsíčního období. Zkoumané opatření tedy nemůže být považováno za ekvivalentní všeobecným programům na propouštění pracovníků, jako je např. zvláštní fond pro případy propouštění pracovníků nebo program mobility propuštěných pracovníků, které Komise nikdy neposuzovala podle pravidel státní podpory.
- (32) Pokud jde o třetí bod, Komise by chtěla upozornit na skutečnost, že podle nařízení ES č. 2204/2002 je podpora směřující k vytvoření nových pracovních míst v neasistovaných oblastech možná pouze tehdy, pokud je poskytována malým a středním podnikům. Oznamovaný režim platí pro celý stát a vztahuje se na všechny podniky, nehledě na velikost. Opatření spočívá v prodeji podniků s více než 1 000 zaměstnanci, lze se tedy domnívat, že se bude jednat převážně o velké podniky.
- (33) Ve světle těchto skutečností nelze oznámené opatření považovat za slučitelné s principy společného trhu podle nařízení ES č. 2204/2002.
- ### 5.6. Posouzení podle obecných zásad pro státní regionální podporu
- (34) Komise rovněž zvažila, zda lze režim posuzovat podle obecných zásad pro státní regionální podporu⁽¹⁾. Pokud budou splněny určené požadavky, tyto obecné zásady umožňují schválit podporu směřující k udržení pracovních míst, i když tato spadá pod kategorii provozní podpory. Je rovněž možno povolit podporu ve formě investic do fixního kapitálu, spočívající v nákupu podniku, který byl zavřen nebo který by musel být zavřen, kdyby jej jiný subjekt neodkoupil.
- (35) Režim však nespadá pod obecné zásady pro státní regionální podporu, neboť jej lze uplatnit kdekoli v Itálii. Kromě toho je dosud jen jeden známý případ uplatnění tohoto režimu, a sice v případě společnosti ve Verolanuově, Brescia, tedy v oblasti, na kterou se nevztahují výjimky uvedené v čl. 87 odst. 3 písm. a) a c). Oznámené opatření tudíž nelze považovat za slučitelné s principy společného trhu na základě obecných zásad pro státní regionální podporu.
- (36) V neposlední řadě je oznámené opatření neslučitelné s principy společného trhu, neboť neobsahuje žádný mechanismus, který by bránil současnému čerpání podpory z více zdrojů.
- ## 6. ZÁVĚR
- (37) Komise zjistila, že zkoumané opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy. Uvedením tohoto opatření v účinnost Itálie porušila čl. 88 odst. 3 Smlouvy. Na základě výše uvedené analýzy Komise zjistila, že poskytovaná podpora není slučitelná se zásadami společného trhu ve světle obecných zásad pro poskytování státní podpory pro záchranu a restrukturalizaci, nařízení ES č. 2204/2002 a obecných zásad pro státní regionální podporu.
- (38) Toto rozhodnutí se týká režimu podpory a jednotlivých případů, v nichž byl tento režim uplatněn, a je třeba se jím s okamžitou platností řídit, což se týká zvláště odejmutí veškeré již poskytnuté podpory, která není slučitelná. Toto rozhodnutí nezohledňuje možnost, že individuální podpory poskytnuté v rámci tohoto režimu, mohou být s ohledem na své charakteristiky v budoucnosti považovány na základě rozhodnutí Komise za zcela či částečně slučitelné.

(1) Úř. věst. C 74, 10.3.1998.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora poskytovaná v nutných případech v oblasti zaměstnanosti, kterou Itálie uvedla v platnost výnosem č. 23 ze dne 14. února 2003, který byl změněn na zákon č. 81 ze dne 17. dubna 2003, je neslučitelná se zásadami společného trhu.

Článek 2

Itálii se tímto ukládá za povinnost zrušit režim podpory uvedený v článku 1, pokud je tento režim stále v platnosti.

Článek 3

1. Itálie přijme veškerá nutná opatření za účelem odejmutí podpory poskytnuté v rámci režimu podpory uvedeném v článku 1, která již byla protiprávně určitým subjektům poskytnuta.

2. Itálie zastaví vyplácení všech zbylých plateb, s platností ode dne přijetí tohoto rozhodnutí.

3. Odejmutí již poskytnuté podpory je třeba provést neodkladně a v souladu s postupy národního práva, pokud tyto umožňují okamžitý a účinný výkon rozhodnutí.

4. Odejmutá podpora musí zahrnovat rovněž úrok, počítaný ode dne, kdy byla příjemci podpora poskytnuta, až do dne odejmutí podpory.

5. Výpočet úroku bude vycházet z referenční úrokové míry, používané pro výpočet stejných příspěvků, jako jsou poskytovány v případě regionálních podpor, ode dne, kdy byla podpora příjemci poskytnuta.

6. Úroková míra podle odstavce 5 bude platit pro celé období uvedené v odstavci 4.

Článek 4

Itálie uvědomí Komisi do dvou měsíců po oznámení tohoto rozhodnutí, jaká opatření přijala za účelem dosažení souladu s tímto rozhodnutím, a to vyplněním přiloženého dotazníku.

Článek 5

Rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne 30. března 2004.

Za Komisi
Mario MONTI
člen Komise

ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU ES-ŠVÝCARSKO č. 1/2004**ze dne 28. dubna 2004,****kterým se mění protokol 3 dohody, který se týká pojmu „původní produkty“ a metod správní spolupráce****(2004/801/ES)**

Znění tohoto aktu v českém jazyce bude zveřejněno ve zvláštním vydání *Úředního věstníku Evropské unie* obsahujícím dokumenty orgánů a Evropské centrální banky přijaté před 1. květnem 2004. Svazky tohoto vydání budou vytištěny postupně mezi 1. květnem a koncem roku 2004.

ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU EU-ŠVÝCARSKO č. 1/2004**ze dne 30. dubna 2004,****kterým se mění příloha III (vzájemné uznávání odborné kvalifikace) Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob**

(2004/802/ES)

Znění tohoto aktu v českém jazyce bude zveřejněno ve zvláštním vydání *Úředního věstníku Evropské unie* obsahujícím dokumenty orgánů a Evropské centrální banky přijaté před 1. květnem 2004. Svazky tohoto vydání budou vytištěny postupně mezi 1. květnem a koncem roku 2004.

1. listopadu 2004 – EUR-Lex – nová verze!

europa.eu.int/eur-lex/lex/

Tato nová stránka obsahuje službu CELEX a umožňuje bezplatný a snadný přístup ve 20 jazycích k dokumentům největší databáze právních předpisů EU.